

REIKI IN “HET LICHT”.

***Onder Apologetiek vindt u een studie over Reiki.
Met het oog hierop onder Actueel het volgende:***

Doel van de studie:

Reiki vanuit haar eigen bronnen – *en daarvan is een overvloed!* – te analyseren in “**Het Licht**” van het woord van God. Bij deze analyse zullen conclusies al mogelijk zijn.

werkwijze:

- Allereerst een ‘beknopte’ weergave van de ontwikkeling van **godsdienst** en **religie** vanuit christelijk (bijbels) perspectief - daarbij de bakermat aangevend van onder meer het te behandelen verschijnsel: Reiki
- Vervolgens een korte, historische schets over de **oorsprong** en **ontwikkeling** van Reiki - in de genoemde schets wordt ingegaan op de stichter - grondlegger (als daarvan al te spreken valt!), de directe “opvolgers” en de religieuze oorsprong(en) en wortels en eventuele opmerkelijke parallellen met andere religies, stromingen of zaken
- Daarbij worden belangrijke gegevens gelegd naast, getoetst aan, de bijbel
- Het zal af en toe noodzakelijk zijn een aantal “technische” zaken toe te lichten.

Belangrijke notie:

Het is allerm minst de bedoeling wie of wat dan ook in een kwaad daglicht te stellen. Maar als christen is er de verantwoordelijkheid om vanuit het woord van God te wijzen op datgene wat, en diegene die daarmee in strijd is.

Laten we niet vergeten dat niet alleen Gods eer, maar ook de eeuwigheid op het spel kan staan. Dit alles mag zwaar aangezet klinken, maar na afloop van het betoog zal de ernst voor diegene die open staat voor de leiding van de Heilige Geest duidelijk zijn. Vergeten we niet, God geeft Zijn eer aan niemand.

Voor het betoog is slechts één bron geraadpleegd die zich tegen Reiki heeft uitgesproken, voor de rest zijn verhandelingen en bronnen van Reiki aanhangers gelezen en bestudeerd.

Ontwikkeling godsdienst en religie

Uitgaande van de bijbelse gegevens moeten we constateren dat de eerste mens/mensheid één God kende als **de God**. Denk aan Adam en Eva. Hoe opmerkelijk was hun relatie tot Hem: ze herkenden Hem aan Zijn voetstap!

Na de zondeval en de moord van Kaïn op Abel en de geboorte van Seth komt er verandering in het Godsbesef en beleven.

De bijbels historische lijn van de mensheid toont deze ontwikkeling ondubbelzinnig aan.

Hoe God het afwijken van Hem en het naast Hem vereren van goden en de daarbij aangepaste levensstijl vond, wordt duidelijk in het optreden van Noach. Judas vertelt in zijn korte brief hoe Noach zich ten aanzien van de mensheid heeft opgesteld: waarschuwend voor een komend oordeel. Een profetisch getuigenis dat evenwel zondermeer in de wind werd geslagen.

Gevolg: de zondvloed.

Slechts acht zielen worden gered. Uit deze acht wordt de wereld opnieuw bevolkt – bedenk de tijd die daarvoor nodig was, in elk geval voldoende tijd om opnieuw via de zonen van Noach ontwikkelingen te zien, die te vergelijken waren met vóór de zondvloed.

Beseffen we goed dat: Sem, Cham en Jafeth – de oervaders van de wereldbevolking – in eerste instantie (opnieuw!) één God - **de God** - kenden.

Opmerkelijk is dat de bijbel ten aanzien van de zonen van Noach voor wat betreft Cham nadrukkelijk spreekt (al voor de volkenlijst) over: **de vader van..... Kanaän**.

(Wat Kanaän - later - inhield mag duidelijk zijn uit de geschiedenis voor de intocht van het volk Israël in het beloofde land: goddeloos tot in meer dan het kwadraat! God gebruikt voor daden en mensen één woord: "gruwel".)

De bijbel vertelt dat één van de zonen van Cham **Nimrod** is (binnen de astrologie uitgebeeld als "**paard-man boogschutter**") en symbool van de hoogste Babylonische godheid - deze godheid werd op dezelfde wijze als in haar geboorteland (Babylon) zeer frequent in Egypte voorgesteld, d.w.z. als een kind in de armen van zijn moeder - de wijze waarop Osiris, "de zoon, de man van zijn moeder Isis" vaak werd weergegeven).

Deze Nimrod wordt een geweldige jager genoemd en stichter van het *koninkrijk Babel*.

Waar Babel voor staat, zal ook een ieder weten uit de torenbouw van Babel - *het aan God gelijk willen zijn, het boven God uit willen komen...*

Kortom: de mens week opnieuw af van **de** éne God.

Dat het met de nakomelingen van Sem al evenmin goed is gegaan, mag blijken uit de geschiedenis van de roeping van Abram.

Terah, de vader van Abram, vereerde vreemde goden – onder meer de zon, maan en sterren. Zij woonden op de plaats waar 'de toren' was gebouwd - de plaats die de Joodse geschiedschrijver Flavius Josephus *Babylon* noemt.

We weten dat het gebied ook Mesopotamië werd genoemd.

Specifieker aangeduid, woonde Abram met zijn familie in Ur der Chaldeeën.

Gary Kay schrijft in zijn boek *En Route to Global Occupation: het was interessant om te ontdekken dat alle oude religies uit de Bijbelse tijd pantheïstisch waren. Pantheïsme vindt haar oorsprong in de oude stad Babylon in Mesopotamië. Van daaruit verspreidde het zeer snel in alle richtingen over de aarde. Onder andere het Hindoeïsme is uit het oorspronkelijk Babylonisch Pantheïsme (via de Ariërs van het oude Perzië - n.b. de Swastika te vinden in Hindoetempels - jgh.). Boedisme is weer voortgekomen uit het Hindoeïsme (opmerkelijk is hier de vermenging te noemen bij de zgn. Chinese filosofie – jgh.). Alle hedendaagse Oosterse religies zijn uiteindelijk te herleiden naar het oude Babylon... - de plek bij uitstek van rebelleer na de zondvloed tegen **de** éne God! – jgh.).*

En wat doet die éne God?

Hij houdt Zijn belofte: geen zondvloed meer. Nee, Hij roept iemand temidden van deze religieuze chaos: Abram.

Abram's geschiedenis mag als bekend verondersteld worden. Hij werd als Abraham samen met Sar/h de stamvader van Israël en langs die weg volvoerde de éne God Zijn heilsplan tot en met Jezus!

"In u zullen alle volken gezegend worden..."

Maar één ding heeft God in die heilslijn onder meer richting Israël duidelijk gemaakt: Hij is een jaloers

God en Hij duldt geen andere goden naast Zich (vgl. de tien geboden).
Dezelfde boodschap werd door Jezus Christus en later de apostelen en gemeente uitgedragen:
“niemand komt tot de Vader dan door Mij”.
Jezus waagde het zelfs om te spreken van “inbrekers” die langs een andere weg zouden willen binnenkomen.

Kortom: er is maar één God en Vader, die wij belijden als de drie-enige God: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De bijbel erkent het bestaan van andere goden, maar Paulus noemt die niet-goden. Hem dienen heet *godsdiens*t. Andere goden of God op eigen wijze (eigenwijs) dienen is *religie*. Het was Karl Barth die terecht heeft gezegd: *religie is ongeloo*f.
C.S. Lewis zegt: *wanneer je een som moet uitrekenen is er maar één goed antwoord mogelijk, misschien dat sommige antwoorden en zelfs berekeningen om tot dat antwoord te komen juistheden bevatten, maar toch is de uitkomst fout*.

Tot slot van deze schets dient het volgende nog te worden vastgesteld:

De christen zal God ten allen tijde erkennen met het gebruik van het *bepaald* lidwoord.

Immers wie spreekt van **het** goddelijke of **een** god (of **iets**) sluit **relatie** uit.

En juist **relatie** is *hét* kenmerk van het christelijk geloof.

Deze relatie komt tot stand vanuit **een persoonlijke keuze** en is gebaseerd op **liefde** – hierbij moet nadrukkelijk aangegeven worden dat de christen liefheeft omdat God hem eerst heeft liefgehad; en wat die liefde van God inhoudt, heeft Hij duidelijk gemaakt in het offer van Zijn (**de**) Zoon.

Wanneer we kijken naar twee genoemde religies die in het vervolg van het betoog een meer dan belangrijke rol spelen, het hindoeïsme en het boedisme (en eventueel de Chinese filosofie), dan is van dit laatste absoluut geen sprake. Er is geen persoonlijke relatie als in christelijke zin bedoeld.